

บทบรรณาธิการ

ความจำเป็นเร่งด่วนในการปฏิรูปแนวความคิดและ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของชาติ

ณรงค์ ไขควัฒนา *

1. ทำไมจึงต้องปฏิรูปแนวความคิดและโครงสร้างทางเศรษฐกิจไทย?

ภาวะวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมไทยได้พัฒนาจากวิกฤติการณ์ทางการเงินเล็กน้อยที่ต่างชาติเริ่มขาดความเชื่อมั่นในค่าเงินบาทของไทยแข็งแกร่งความเป็นจริงทางเศรษฐกิจในช่วงปี 2539 ขณะที่ภาคเศรษฐกิจจริงของไทยยังแข็งแรงและภูมิภาคก็มีกำลังซื้อ และต่างชาติคาดว่าภาครัฐของไทยน่าจะฉลาดพอที่จะลดค่าเงินบาทลง 15-20% เพื่อลดการนำเข้าและกระตุ้นการส่งออก ซึ่งถ้าภาครัฐในขณะนั้นมีความกล้าหาญยอมรับความจริง ลดค่าเงินลง 15-20% และลดดอกเบี้ยให้ต่ำลงเพื่อลดต้นทุนของผู้ประกอบการจริง ประเทศไทย คนไทย คงไม่ต้องยากลำบากและสูญเสียมากถึงเพียงนี้ มาวันนี้วิกฤติการณ์ของไทยกลายเป็นวิกฤติการณ์ที่ท้าทายความอยู่รอดของประเทศชาติและสังคม ธุรกิจหึ่งเล็กหึ่งใหญ่ขาดทุนเกือบทั้งประเทศ จนทำให้ NPL ของธนาคารเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เฉลี่ยเดือนละ 3% ถึงระดับ 50% ระบบธนาคารขาดทุนทั้งระบบอย่างรุนแรง และมีส่วนทุนติดลบ มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องปฏิรูปแนวความคิดและโครงสร้างทางเศรษฐกิจของชาติทั้งระบบ ทำไมจึงเกิดด้วยการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในอดีตของภาครัฐ จะทำโดยผ่านกลไกของระบบโครงสร้างบุคลากรของราชการไทยที่ใหญ่โต และมีขั้นตอนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องโยงโยยอย่างซับซ้อน การเคลื่อนไหวเพียงเล็กน้อยแต่ครั้งต้องมีกฎหมาย กฎระเบียบรองรับ และมีขั้นตอนมากมายในการร่างกฎระเบียบมากมาย เหล่านี้ ขั้นตอน (ระบบราชการเดินได้ด้วยเงินงบประมาณ) การตัดทอนและอนุมัติงบประมาณมาก เมื่อได้หรือมีเม็ดเงินแล้วก็ต้องปฏิบัติตามระบบระเบียบในการพิจารณาจัดซื้อ จัดจ้าง ทั้งเครื่องอุปกรณ์และบุคลากร ได้บุคลากร ได้เงิน ได้เครื่องมือเครื่องมือแล้วก็ยังต้องมีการวางระเบียบวิธีการในการให้ความช่วยเหลือกับประชาชนว่าใคร องค์กรใด ที่มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ และจะช่วยเหลือแค่ไหน อย่างไร

* ประธานกรรมการบริหารกลุ่มแพน CEO.PAN GROUP ในเครือบริษัทสหพัฒน์พิบูล จำกัด (มหาชน)

ซึ่งกระบวนการทั้งหมดล่าช้าเป็นเดือน เป็นปี ถ้านโยบายและมาตรการมีความบกพร่องปฏิบัติไม่ได้ หรือสถานการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลงก็ต้องย้อนไปเริ่มต้นแก้ไขใหม่ ความล่าช้าจะเพิ่มขึ้นเป็นหลายเดือนหลายปี นอกจากนี้จำนวนงบประมาณจำกัด จำนวนข้าราชการจำกัด นโยบายและมาตรการจะให้ผลไม่ทั่วถึงกับผู้เดือดร้อนทั้งหมด จนอาจถูกวิจารณ์ว่าเลือกปฏิบัติ เลือกอุ้ม เช่น เลือกอุ้มแต่คนรวย เป็นต้น ระบบราชการและข้าราชการโดยปกติธรรมดาเมื่อมีความสามารถ**ให้คุณได้** จะนั่งรอให้ประชาชน เอกชน ที่มีปัญหาเข้าแถวเข้าคิวรอติดต่อขอความช่วยเหลือ ในทางปฏิบัติจริงมักจะปรากฏว่าประชาชนหรือธุรกิจที่มีเส้นสายเท่านั้นจึงจะเข้าถึงความช่วยเหลือได้ และแน่นอนที่สุดเกือบ 100% คือธุรกิจผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ๆ เท่านั้น นโยบายและมาตรการดี ๆ ของภาครัฐในอดีตที่ผ่านมาจึงไม่ได้ผล

การแก้ไขวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโดยการปรับแก้แนวความคิดและโครงสร้างทางเศรษฐกิจเป็นการเปลี่ยนทั้งระบบ ทั้งแนวความคิด ความเชื่อ ไม่เห็นประเภทและชนิดของธุรกิจไม่แยกขนาดเล็กรายใหญ่ คือ วิธีการที่ภาครัฐจะช่วยเหลือเศรษฐกิจทั้งหมดทั้งระบบ ไม่เลือกปฏิบัติ ขอให้เป็นการประกอบการภาคเศรษฐกิจจริงที่ซื่อสัตย์สุจริตเท่านั้น

2. โครงสร้างและแนวความคิดดั้งเดิมทางเศรษฐกิจของไทย

2.1 โครงสร้างและแนวความคิดทางการเงิน

ดอกเบี้ยต้องสูง	- เพื่อจูงใจให้คนไทยออมทรัพย์มากขึ้น - เพื่อดึงดูดเงินคอมจากต่างประเทศ - เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อ - เพื่อรักษาอัตราแลกเปลี่ยนให้มีเสถียรภาพ
ค่าเงินบาทต้องแข็ง	- เพื่อจะได้มีอำนาจซื้อสินค้าที่จำเป็นสูงขึ้น - เพื่อลดภาระหนี้สินต่างประเทศ - เพื่อป้องกันเงินเฟ้อ
ธนาคารขนาดใหญ่	- เพื่อภาครัฐจะได้ควบคุมได้ง่ายกว่า
จำนวนน้อย	- เพื่อจะได้มีประสิทธิภาพความมั่นคงน่าเชื่อถือ - เพื่อจะสามารถแข่งขันกับธนาคารต่างชาติได้ในอนาคต

2.2 โครงสร้างและแนวความคิดทางการคลัง

อัตราภาษีอากรต้องสูง	- เพื่อภาครัฐจะได้มีรายได้มากกว่ารายจ่ายในการพัฒนาประเทศ
	- เพื่อสร้างและปกป้องภาคการผลิตภายในประเทศ
ภาษีเงินได้ในอัตราสูงและก้าวหน้า	- ลดช่องว่างทางรายได้เพื่อความเป็นธรรมในสังคม
ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร	- เพื่อดึงดูดเม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศ และเร่งการพัฒนาเศรษฐกิจให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

3. จุดอ่อนและข้อบกพร่องของแนวความคิดและโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทย

3.1 อัตราดอกเบี้ยสูง

3.1.1 อัตราดอกเบี้ยสูงทำให้การออมภายในประเทศสูงขึ้น

ไม่เป็นความจริง การออมเป็นนิสัยการใช้จ่าย ประเทศที่มีอัตราเงินออมในชาติสูงที่สุดและที่สองในโลกคือ ประเทศญี่ปุ่น และสวิตเซอร์แลนด์ ทั้ง 2 ประเทศมีอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ต่ำที่สุด และต่ำที่ 2 ในโลก

3.1.2 อัตราดอกเบี้ยในประเทศสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ จะป้องกันการไหลออกของเม็ดเงินลงทุนต่างประเทศ และดึงดูดเม็ดเงินลงทุนเข้ามาพัฒนาประเทศ

เป็นจริง เมื่อเป็นเศรษฐกิจขาขึ้น เมื่อฟองสบู่กำลังขยายตัว เม็ดเงินตราต่างประเทศที่เข้ามาในช่วงนี้ ทำให้ภาวะหนี้สินในรูปของหนี้ต่างประเทศสูงขึ้นรวดเร็วมาก ทำให้เสียดุลบัญชีเดินสะพัดเพิ่มขึ้นจากส่วนต่างของดอกเบี้ย สภาพคล่องสูงในขณะที่ดอกเบี้ยในประเทศสูง **เป็นยาพิษ** เป็นต้นเหตุของการเกิดการแข่งขันกันปล่อยสินเชื่อของธนาคารและสถาบันการเงินในประเทศ ตามมาด้วยสภาวะหนี้สินที่ไม่มีคุณภาพ และสภาวะ OVER INVESTMENT และ OVER SUPPLY ในภาคการผลิตทั้งระบบ

ไม่เป็นจริง เมื่อประเทศเป็นเศรษฐกิจขาลง เมื่อฟองสบู่ในประเทศแตกแล้ว เมื่อเกิดภาวะ OVER SUPPLY ในทุกภาคการผลิตทั่วโลก เมื่อธุรกิจทั้งระบบกำลังขาดทุนล้มละลาย จะเห็นได้ชัดเจนในประเทศอินโดนีเซียเมื่อเกิดภาวะวิกฤติการเงิน IMF ได้แนะนำให้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารและสถาบันการเงินสูงถึง 50-70% ต่อปี ไม่มีเม็ดเงินตราต่างประเทศไหลเข้า แต่เศรษฐกิจถูกทำลายทั้ง

ระบบอย่างรวดเร็ว และเม็ดเงินต่างประเทศไหลออกไปฝากธนาคารนอกประเทศที่มีอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากเพียง 4-5% ต่อปี

3.1.3 การกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูงมาก ๆ เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อในภาวะเศรษฐกิจที่ขาดแคลนวัตถุดิบ (Short Supply Economic)

เช่น ในช่วงวิกฤตการณ์น้ำมัน ครั้งที่ 1 และ 2 ในปี พ.ศ. 2517 และปี พ.ศ. 2522 ไม่ได้ผลเพราะการกักตุนแก๊งกำไร์สินค้าและวัตถุดิบที่ขาดแคลนทำกำไรให้กับคนที่กักตุนได้เป็นเท่าตัว ภายในเวลาไม่กี่เดือน และสามารถทำกำไรได้กว่า 100% ต่อปี แต่อัตราดอกเบี้ยสูงมาก ๆ ได้ทำลายภาคเศรษฐกิจจริงของประเทศอย่างร้ายแรง

ในภาวะเศรษฐกิจที่สินค้าและวัตถุดิบล้นตลาด (Over Supply Economic) การขึ้นอัตราดอกเบี้ยสูง ๆ เพื่อป้องกันการกักตุนแก๊งกำไร์ในสินค้าและวัตถุดิบ นอกจากทำลายภาคเศรษฐกิจจริงของประเทศแล้ว ยังทำให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น เพราะดอกเบี้ยเป็นต้นทุนที่สำคัญของภาคการผลิตภาคบริการทั้งระบบ

3.1.4 การกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูง เพื่อการรักษาค่าเงินบาทให้มีเสถียรภาพ

ดอกเบี้ยอัตราเงินฝากและเงินกู้ยืมสูงเกินไป นักลงทุนเจ้าของเม็ดเงินในต่างประเทศมองเห็นได้ชัดเจนว่า ในระบบการค้าเสรีที่มีการแข่งขันสูง ธุรกิจที่กู้เงินไปจะขาดทุน และล้มละลายไปในที่สุด ธนาคารที่ปล่อยกู้จะไม่ได้คืนทั้งต้นและดอกเบี้ย และจะล้มละลายตามธุรกิจ แม้ภาครัฐจะเข้าไปค้ำประกันเงินฝากของชาวต่างชาติ ภาครัฐก็จะถูกมองว่าไม่มีทางจะสามารถรักษาค่ามันส์สัญญา ถ้าธุรกิจและธนาคารทั้งระบบล้มลงพร้อมกัน เพราะฉะนั้น นักลงทุนต่างชาติเจ้าของเม็ดเงินให้กู้ยืมก็ตีมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ก็ดี จะรีบนำเม็ดเงินหนี้ออกเพื่อความปลอดภัย (ความกลัวว่าจะสูญเงินมีมากกว่าความโลภ) เมื่อเม็ดเงินสุทธิไหลออก ไม่ไหลเข้า เงินตราสำรองต่างประเทศของรัฐมีน้อย ย่อมไม่สามารถรักษาค่าเงินบาทไว้ได้

3.2 ค่าเงินบาทแข็ง

3.2.1 ค่าเงินบาทแข็ง ทำให้คนไทยมีอำนาจการซื้อสินค้าจำเป็น กับการพัฒนาประเทศได้มากขึ้น

เช่น สินค้าพลังงาน เทคโนโลยี วัตถุดิบ ฯลฯ เป็นความจริง แต่ก็ทำให้มีอำนาจซื้อสินค้าที่ไม่จำเป็น เช่น สินค้าฟุ่มเฟือย และสินค้าที่สามารถผลิตในประเทศมีราคาสูงกว่าต่างประเทศได้มากขึ้นด้วย และทำให้สินค้าและบริการในคุณภาพเดียวกันที่ผลิตขึ้นได้เองในประเทศ ทั้งสินค้าเกษตรและ

อุตสาหกรรมมีราคาแพง ไม่น่าซื้อ ไม่น่าใช้ ในสายตาของชาวต่างชาติ ในขณะที่มาตรการ การกีดกันสินค้า ต่างชาติด้วยกำแพงภาษีลดลงและกำลังจะหมดไปเรื่อยๆ ตามกระแสโลกถ้าค่าเงินบาทแข็งกว่าเศรษฐกิจจริง เศรษฐกิจภาคการผลิตจริงจะหดตัวลงเรื่อยๆ สินค้ามากขึ้นที่จำเป็นต้องหยุดการผลิตในประเทศ และภาคเอกชนปรับตัวหันมาทำธุรกิจนำเข้าจากต่างประเทศ รายได้จากการท่องเที่ยวจะลดลง เพราะนักท่องเที่ยวรู้สึกว่าคุณค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าสินค้าและบริการ สูงกว่าการไปท่องเที่ยวในประเทศอื่น ค่าเงินบาท แข็งขึ้น คนไทยส่วนหนึ่งที่มีรายได้สูงไปท่องเที่ยวต่างประเทศ จะรู้สึกว่าข้าวของสินค้าและบริการถูก ก็จะจับจ่ายซื้อของมากขึ้น สิ่งตามมาคือการเสียเปรียบดุลบัญชีเดินสะพัดเพิ่มมากขึ้น ทำให้ภาระหนี้สินที่เป็น เงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ถึง 2540 (ช่วงก่อนลดค่าเงินบาท) ประเทศไทยของ เรามีสัดส่วนการเติบโตของ GDP เฉลี่ยถึง 8% ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีมากเมื่อเทียบกับนานาประเทศทั่วโลก แต่การขยายตัวทางเศรษฐกิจเกิดจากเศรษฐกิจนำเข้ามากกว่าเศรษฐกิจส่งออก เป็นผลทำให้ประเทศไทยมี ภาระหนี้ต่างประเทศสุทธิ 80,000 กว่าล้านเหรียญอเมริกัน ต้นเหตุสำคัญคือค่าเงินบาทของไทยแข็งกว่า ความเป็นจริงหรือความสามารถของภาคการผลิตจริงของคนไทยในประเทศ

3.2.2 ค่าเงินบาทต้องแข็งเพื่อลดภาระหนี้สินต่างประเทศ

เป็นความจริง ที่ว่าค่าเงินบาทลดลง 1 บาทต่อ 1 เหรียญอเมริกัน จะทำให้ประเทศไทยต้องมีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น 8 หมื่นกว่าล้านบาท หรือถ้าใครสามารถทำให้ค่าเงินบาทแข็งขึ้น 10 บาทต่อ 1 เหรียญอเมริกัน ภาระหนี้สินของไทยจะลดลง 8 แสนล้านบาท เป็นความคิดที่ตื้นเกินไป เพราะถ้าอย่างนั้น น่าจะทำให้เงินบาทแข็งมากจน 1 บาท = 10 เหรียญอเมริกัน หนี้สินจำนวน 8 หมื่นกว่าล้านเหรียญ อเมริกาของเราจะเหลือเป็นภาระในการชดใช้คืน และ 4 หมื่นกว่าล้านบาท แทนที่จะเป็น 3.2 ล้านล้านบาท ในปัจจุบันนี้ (ค่าเงินบาทอยู่ที่ 40 บาทต่อ 1 เหรียญอเมริกัน)

เป็นความจริงก็คือว่า หนี้สินที่เราถืออยู่ไม่ได้เป็นเงินบาท แต่เป็นเงินตราต่างประเทศที่เทียบ เป็นเงินเหรียญอเมริกันแล้วเท่ากับ 8 หมื่นกว่าล้านเหรียญ ที่มีดอกเบี้ยเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น สิ่ง ที่ประเทศไทยต้องทำก็คือต้องหาเงินตราต่างประเทศในรูปของการส่งออกมาชดใช้ให้เท่ากับเงินจำนวนนี้ใน ระยะยาวให้ได้ ไม่ใช่การกู้หนี้ยืมสินระยะยาวมาใช้หนี้ระยะสั้น แต่ต้องได้กำไรดุลการค้าและดุลการบริการที่ รวมกันเป็นดุลบัญชีเดินสะพัด การกำหนดอัตราดอกเบี้ยต่ำมาก ๆ และให้มีสภาพคล่องพอประมาณ จะ ช่วยฟื้นธุรกิจในภาคการผลิตจริงให้ฟื้นและเติบโตได้ แต่จะฟื้นทั้งธุรกิจนำเข้าและส่งออก ถ้าค่าเงินแข็ง กว่าเศรษฐกิจจริง ธุรกิจนำเข้าจะแข็งแกร่งกว่าธุรกิจส่งออก และก็จะไม่ได้เปรียบดุลบัญชีเดินสะพัด ไม่มี เงินตราต่างประเทศมาใช้หนี้ แต่จะกลับมีหนี้เพิ่มขึ้น

3.2.3 ค่าเงินบาทควรจะแข็งค่าขึ้น เพื่อป้องกันภาวะเงินเฟ้อ ข้าวของจะแพงขึ้น คนยากจนจะเดือดร้อน

ในภาวะเศรษฐกิจ Over Supply ทั่วโลก การเป็นห่วงภาวะเงินเฟ้อที่จะทำให้ประชาชนคนยากจนเดือดร้อนไม่เป็นความจริง เป็นการเชื่อตามการขึ้นของต่างชาติโดยไม่ได้กลั่นกรอง ต่างชาติอยากให้เราตีค่าเงินแข็งเพื่อจะได้ดึงพอมมีอำนาจซื้อสินค้าของประเทศเขา แต่ค่าเงินแข็งขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ชาวไร่ชาวนาภาคเกษตรและการผลิตภาคอุตสาหกรรมของเราจะขายสินค้าที่ผลิตไม่ได้ราคาขายในปริมาณที่ลดลง รายได้จะลดลง อำนาจซื้อจะหายไป ธุรกิจจะขาดทุนจนหมด หลังการลอยค่าเงินบาท ค่าเงินบาทเคยตกไปถึง 100% ในเดือนมกราคม อัตราเงินเฟ้อเพิ่มเพียง 10% และถ้าดูให้ละเอียดหมวดอาหารการกินราคาเพิ่มมากที่สุด ประเทศไทยเป็นประเทศผลิตอาหารได้พอเพียงกับการบริโภคและมีเหลือส่งออก ถ้าอาหารแพงขึ้นในทางเศรษฐกิจและสังคม เกษตรกรคนส่วนใหญ่ของประเทศจะได้ประโยชน์มากกว่าเสีย ในขณะที่วัตถุดิบ พลังงาน สินค้าอุตสาหกรรมราคาเพิ่มขึ้นน้อยมาก เพราะภาวะ Over Supply ในสินค้าทุกชนิดทั่วโลก น้ำมันดิบในตลาดโลกราคาตกลงจากบาร์เรลละ 25 USD เหลือบาร์เรลละ 12 USD ราคาน้ำมันดิบและวัตถุดิบทั่วโลกราคาลดลงทุกวัน ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เป็นทฤษฎีที่ตีกันไม่ได้ ถกเถียงกันได้ไม่มีวันจบเพราะเป็นทฤษฎีที่ขึ้นกับสิ่งแวดล้อมและสภาวะทางจิตวิทยาในแต่ละกาลเทศะ ไม่เหมือนทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ที่ตายตัว $1 + 1 = 2$ ในประเทศลาตินอเมริกาบางประเทศในอดีต เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อเคยขึ้นสูงถึง 3,000% ต่อปี จนทำให้เกิดปัญหาสังคมคนยากจนเดือดร้อน มีสิ่งแวดล้อมและส่วนประกอบทางจิตวิทยาแตกต่างกันไปจากวิกฤติการณ์ที่ประเทศไทยประสบอยู่ในขณะนี้อย่างหน้ามือกับหลังมือ ประเทศที่ตลาดและมีความสามารถทางเศรษฐกิจในโลกกำลังเดินหน้า แข่งขันกัน ทำให้ค่าเงินของตนเองอ่อนลงกว่าเศรษฐกิจจริง และอ่อน เมื่อเปรียบเทียบกับเงินตราของประเทศคู่แข่งทางการค้าอื่น ในขณะที่ประเทศไทยกำลังจะใช้พลังงานทางเศรษฐกิจที่วัดด้วยความสามารถในการทำให้ค่าเงินมีเสถียรภาพในระดับที่แข็งขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง และทำลายภาคเศรษฐกิจจริงจนหมดสิ้นไปพร้อม ๆ กับโอกาสของการพัฒนาการผลิตเพื่อการส่งออก จึงเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง

3.3 ธนาคารใหญ่ขึ้น และมีจำนวนน้อยลง

3.3.1 ธนาคารพาณิชย์ของไทยมี 15 แห่ง มีความเชื่อว่ามีความมากไป ภาครัฐควบคุมไม่ทั่วถึง

บุคลากรของภาครัฐและเอกชนในประเทศที่มีความรู้ ความสามารถ และจริยธรรมมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการบริหารธนาคารทั้ง 15 แห่ง ให้มีคุณภาพได้ มาตรการขณะนี้คือยุบรวมธนาคารเล็ก ๆ ลง

ให้เหลือธนาคารขนาดใหญ่ 5-6 แห่ง เปลี่ยนผู้บริหารให้คัดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และเป็นมืออาชีพ เข้าไปเป็นผู้บริหาร เป็นการลดต้นทุนการบริหาร เพิ่มประสิทธิภาพ และธนาคารแห่งประเทศไทยจะสามารถส่งเจ้าหน้าที่ ๆ มีจำกัดเข้าไปควบคุมกำกับดูแลได้ง่ายและดียิ่งขึ้น จะได้เป็นการป้องกันที่มาของปัญหาการปล่อยสินเชื่ออย่างไม่มีคุณภาพให้กับญาติพี่น้อง พรรคพวก ทำความเสียหายให้กับประเทศชาติในอนาคต

ไม่ตรงกับเป็นความจริง ระบบธนาคารพาณิชย์ของไทยมีจำนวนน้อยไป จนกลายเป็นระบบผูกขาดโดยอาศัยสมาคมธนาคาร จะเห็นได้ว่าส่วนต่างระหว่างดอกเบี้ยเงินฝากกับเงินกู้ ห่างกันมากถึง 3-4% ต่อปี ประเทศที่มีระบบธนาคารแข่งขันกันเสรีจะมีส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย (Margin) ไม่ถึง 1/2% ต่อปี เช่นประเทศญี่ปุ่น ส่วนต่างของดอกเบี้ยเงินฝากกับเงินกู้ (Margin) 0.1-0.25% สวิสเซอร์แลนด์ 0.2-0.25% เป็นต้น

การที่ระบบธนาคารพาณิชย์ของไทยตั้งแต่ดั้งเดิม เป็นระบบผูกขาดที่มีผลกำไรสูง Margin สูงมาก นอกจากเป็นการเพิ่มต้นทุนเป็นการกับผู้ประกอบการในภาคการผลิตจริงแล้ว ยังทำให้เป็นระบบธนาคารที่ผู้บริหารระดับสูงไม่มีทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพ เพราะบริหารง่ายมาก บริหารเลวแค่ไหน มีการทุจริต คนโกงอย่างไรก็ได้ ก็มีกำไรอยู่ดี และรัฐบาลค้ำประกันความอยู่รอด ธนาคารพาณิชย์ของไทยเป็นองค์กรศักดิ์สิทธิ์ที่ต้องเคารพนับถือที่ไม่มีวันขาดทุน ไม่มีวันล้มละลาย ผู้บริหารระดับสูงมีเงินเดือนรายได้สูงกว่าการประกอบธุรกิจทุกชนิดทุกประเภทในประเทศไทย และผลประโยชน์และสวัสดิการมากมาย ไม่ใช่เฉพาะผู้บริหารที่เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่เท่านั้นที่จะร่ำรวย แม้แต่มืออาชีพที่ก่อนเป็นผู้บริหารระดับสูงของธนาคารไม่มีทรัพย์สินสมบัติอะไร หลังจากได้อำนาจบริหารแล้วภายในระยะเวลาไม่ถึง 10 ปีก็จะร่ำรวยเป็นเศรษฐีและกลายเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของธนาคารได้

ในอดีตที่ผ่านมา ธนาคารแห่งประเทศไทยผู้มีหน้าที่โดยตรงควบคุมกำกับดูแลธนาคารและสถาบันการเงิน ในทางปฏิบัติไม่สามารถควบคุมธนาคารและสถาบันการเงินได้ เพราะธนาคารและสถาบันการเงินเป็นธุรกิจผูกขาด ทำให้มีกำไรมาก สามารถใช้อำนาจเงินสร้างอิทธิพลทางการเมืองได้กับนักการเมือง และข้าราชการระดับสูงได้ เช่น การให้เงินสนับสนุนกับพรรคการเมือง และนักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการปล่อยกู้โดยไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน หรือมีหลักทรัพย์ที่ไม่มีคุณค่า (ที่ดินราคา 3 ล้านบาท ปล่อยกู้ 1,500 ล้านบาท) หรือการส่งคนของธนาคารเข้าไป หรือกระโดดเข้าไปเป็นรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีช่วยคลังที่ควบคุมธนาคารแห่งประเทศไทย และกำหนดนโยบายการเงิน เจ้าหน้าที่ระดับล่างของธนาคารแห่งประเทศไทยจึงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมการปล่อยสินเชื่อได้ การส่งเจ้าหน้าที่ระดับสูงของธนาคารแห่งประเทศไทยไปบริหารสถาบันการเงินเสียเองก็ยิ่งเป็นจุดอ่อน เพราะเมื่อ

กลายเป็นผู้บริหารระดับสูงของธนาคารไปแล้ว มีรายได้และผลประโยชน์สูงมาก เจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นลูกน้องเก่า ยังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องได้

การที่กำหนดให้มีธนาคารน้อยแห่ง ก็ยิ่งผูกขาดได้ง่ายขึ้น ก็ยังมีอำนาจและผลประโยชน์มากขึ้น มองไม่เห็นทางที่ธนาคารแห่งประเทศไทยจะเข้าไปกำกับตรวจสอบจนดูแลให้มีมาตรฐานดีขึ้นได้

3.3.2 ธนาคารใหญ่ขึ้น จะมีความมั่นคงยิ่งขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้

การเอาของหน้าเสียเล็ก ๆ มารวมกัน แล้วจะกลายเป็นอะไรก็ได้ไม่แพ้เสีย แต่ตรงกันข้าม ธนาคารขนาดใหญ่ที่อ่อนแอหน้าเสีย จะกลับเป็นภาระของภาครัฐที่ต้องอุ้มไว้เพราะใหญ่โตและเสียหายกับประเทศชาติเกินกว่าจะปล่อยให้ล้มลงได้

3.3.3 ธนาคารใหญ่ขึ้น จะมีประสิทธิภาพและแข็งแกร่งพอที่จะแข่งขันกับธนาคารนานาชาติในอนาคตได้

ตราบไต่ยังเป็นระบบผูกขาดไม่มีการแข่งขัน (Margin สูง) ธุรกิจยังทำกำไรมาก ๆ จากการเอารัดเอาเปรียบคนอื่น ผู้บริหารที่ด้อยประสิทธิภาพ ขาดคุณธรรม ไม่ขยันขันแข็ง ยังสามารถทำกำไรได้ จะไม่มีการปรับปรุงพัฒนาตัวเอง ธนาคารในประเทศที่มีการแข่งขันเสรีได้มีรูปแบบ Margin ของธนาคารจะต่ำมาก จำเป็นจะต้องสรรหาผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถจริง ๆ ระบบการบริหารก็ต้องเป็นแบบที่ประหยัด และมีประสิทธิภาพจริง ๆ จึงจะอยู่รอดได้ (ประสิทธิภาพ และความเข้มแข็งของระบบธนาคารในประเทศเสรี เกิดจากการแข่งขัน ไม่ใช่เพราะว่าผู้บริหารชาวต่างชาติจะเก่งและดีมีคุณธรรมกว่าผู้บริหารคนไทย)

3.4 อัตราภาษีอากรสูง

3.4.1 ความเชื่อว่ารัฐจะมีรายได้มากขึ้น ถ้ากำหนดอัตราภาษีอากรไว้สูง

ไม่เป็นความจริง การกำหนดอัตราภาษีอากรไว้สูง จะจูงใจให้ประชาชนในประเทศหาหนทางหลบและเลี่ยงภาษี มากขึ้น จูงใจให้ข้าราชการของรัฐทุจริตและคดโกงมากขึ้น ฐานภาษีจะเล็กลง ช่องว่างระหว่างประเทศผู้สุจริตยอมเสียภาษีเต็ม ๆ กับประชาชนที่ไม่ซื่อสัตย์หาหนทางหลบและเลี่ยงภาษีจะมีมากขึ้น สุดท้ายแล้วอัตราภาษีสูง ๆ รัฐจะเก็บภาษีได้น้อยลงกว่าการกำหนดอัตราภาษีต่ำ ธุรกิจภาคเอกชนมีความคล่องตัวในการหลบและเลี่ยงภาษีอยู่แล้ว ประเทศที่ใช้อัตราภาษีเงินได้สูง ผู้ประกอบการที่มีธุรกิจดีมีกำไรสูง ซื่อสัตย์และไม่พร้อมจะทำผิดกฎหมายกักเมือง จะไม่เข้ามาประกอบกิจการลงทุนในประเทศนั้น จะเลือกไปลงทุนในประเทศที่มีอัตราภาษีต่ำกว่า แม้ค่าแรงจะสูงกว่าก็งั้น รัฐจะพลาดโอกาสได้เก็บภาษี ประชาชนจะพลาดโอกาสมีงานทำ มีรายได้และสวัสดิการดี ในขณะที่ผู้ประกอบการที่ไม่ซื่อตรง และพร้อม

ที่จะทำผิดกฎหมายบ้านเมือง ก็หลบภาษีด้วยการทำบัญชีปลอมให้ธุรกิจไม่มีกำไร แต่มีงบประมาณก้อนโตให้กับเจ้าหน้าที่รัฐเมื่อถูกจับได้ รัฐก็เก็บภาษีไม่ได้อยู่ดี ประเทศที่ใช้อัตราภาษีเงินได้สูง มีธุรกิจซื้อตรง แต่ไม่ต้องการเสียภาษีอัตราสูง ใช้วิธีเลี่ยงภาษี ซึ่งทำได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายหลายวิธี เช่น จดทะเบียนแต่น้อยและใช้เงินก้อนในการทำธุรกิจแทน ผลกำไรจะลดลงเพราะมีค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยสูง รัฐก็เก็บภาษีได้น้อยหรือธุรกิจที่มีฐานประกอบการอยู่หลายประเทศ อาจใช้วิธีโอนกำไรไปอยู่ในประเทศที่กำหนดอัตราภาษีเงินได้ต่ำ ประเทศที่มีอัตราภาษีสูงก็เก็บภาษีไม่ได้อยู่ดี

3.4.2 อัตราภาษีสินค้าและวัตถุดิบนำเข้าสูง เพื่อการสร้างและปกป้องให้เกิดการผลิตภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศให้เข้มแข็ง

ไม่เป็นความจริง ฮองกงและสิงคโปร์ เป็นเมืองเปิด ให้นำเข้าสินค้าและวัตถุดิบโดยไม่มีกำแพงภาษี กลับเป็นประเทศที่มีอุตสาหกรรมเข้มแข็งจนสามารถส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไปแข่งขันกับนานาประเทศทั่วโลกได้

3.5 ภาษีเงินได้ในอัตราสูงและก้าวนำกับการสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ลดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนด้วยมาตรการภาษีเงินได้สูงและก้าวนำ ในกรณีของประเทศไทยไม่จริง เพราะเราเก็บภาษีรายได้จากคนทำงานในอัตราสูง แต่ไม่เก็บภาษีเงินได้คนร่ำรวยที่ไม่ได้ทำงาน เช่น เราไม่เก็บภาษีมรดก ไม่เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของทรัพย์สิน (ไม่ใช่ภาษีทรัพย์สิน) ที่ได้มาโดยไม่ต้องออกแรงทำงาน ไม่เก็บภาษีที่ได้มาโดยไม่ต้องประกอบการ แต่จากการเก็บกำไรในที่ดินและหุ้น เก็บภาษีผู้ฝากเงินในธนาคารโดยไม่ต้องเสีย ไม่ต้องออกแรงทำงานในอัตรา 15% แต่เงินได้จากการลงทุนลงแรงทำงาน การซื้อขายแลกเปลี่ยน การผลิตทั้งหัตถกรรมและอุตสาหกรรม ในอัตราสูงกว่าเท่าตัว เก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลถึง 30% และเมื่อปันผลกับผู้ถือหุ้น ยังเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซ้อนอีก ในอัตรา ก้าวหน้าสูงสุดถึง 37% โครงสร้างภาษีอัตราสูงและก้าวนำในลักษณะนี้ ไม่ได้ทำให้คนจนที่ต้องทำงานมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น และคนรวยที่ไม่ต้องทำงานร่ำรวยน้อยลงแต่อย่างใด ตรงกันข้ามยังเป็นการส่งเสริมให้คนรวยอยู่แล้วรวยยิ่งขึ้น จากการกักตุนและสะสมทรัพย์สินที่มีอยู่

4. โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ดีควรจะเป็นอย่างไร?

โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ดีจะต้องเป็นโครงสร้างทำดังต่อไปนี้

- 1) ให้ต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการทั้งระบบต่ำที่สุด ให้ผู้ประกอบการจริงมีต้นทุนปัจจัยการผลิตที่ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ ยกเว้นต้นทุนแรงงาน ทั้งร่างกายและแรงสมองที่ต้องให้สูงขึ้นได้มากที่สุดตามสภาวะทางเศรษฐกิจ เพราะเป็นเป้าหมายการพัฒนาและคือความกินดีอยู่ดีมีสุขของคนไทย ให้สินค้า

สำนักบรรณสารอาคารพัฒนา

Library and Information Center NIDA

ทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักรมีคุณภาพดี ต้นทุนต่ำกว่าสินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศคู่แข่งทางการค้า ให้สินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยเป็นที่ต้องการของตลาดโลกโดยไม่ต้องไปขอร้องอ้อนวอนให้ใครมาเมตตาคื้อ

2) ให้เศรษฐกิจและต้นทุนสินค้าและบริการภาคนำเข้ามีต้นทุนสูงกว่าหรืออ่อนแอกว่าเศรษฐกิจภาคการผลิตจริงในประเทศ และเศรษฐกิจภาคการส่งออก เพื่อจะได้เปรียบดุลบัญชีเดินสะพัดกับประเทศคู่ค้าของเรา

3) ให้ประชาชนคนไทยและชาวต่างชาติในราชอาณาจักร เป็นประชากรที่ซื่อสัตย์สุจริต เคารพกฎหมาย กติกาของบ้านเมือง ชยันต์ขันแข็งในการประกอบสัมมาอาชีพ มีความริเริ่มสูง มีประสิทธิภาพและความสามารถสูง มีศักยภาพในการแข่งขันกับประชาชนในนานาอารยประเทศทั่วโลก

4) ให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความน่าเชื่อถือเงินลงทุนในการประกอบธุรกิจการผลิตทั้งภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก หรือเพื่อการอุปโภคบริโภคในประเทศ แต่ไม่เหมาะสมและไม่ให้นำมาลงทุนในธุรกิจที่อาศัยการนำเข้าสินค้า วัตถุดิบ และบริการที่เราผลิตไม่ได้ หรือไม่มีจากต่างประเทศเพื่อการบริโภคหรือจำหน่ายใช้สอยในประเทศ

5) ให้คนเก่ง คนดี คนซื่อสัตย์ เคารพกฎหมายบ้านเมือง คนมีความสามารถจากทั่วโลกอยากเข้ามาทำมาหากิน มาใช้ความรู้ความสามารถให้ทักษะทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาช่วยพัฒนาประเทศของเรา

5. ควรปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจไทยตรงไหน

5.1 โครงสร้างอัตราดอกเบี้ย

โครงสร้างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ในประเทศต้องมีอัตราต่ำที่สุดเท่าที่จะต่ำได้ เพราะดอกเบี้ยคือต้นทุนที่สำคัญมากของภาคการผลิตจริง ภาครัฐจะต้องเดินหน้าในการลดดอกเบี้ยเงินกู้ให้ต่ำที่สุด โดยเร็วที่สุด เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของชาติ

ยกเลิกแนวความคิดที่จะใช้อัตราดอกเบี้ยสูง ๆ ในการต่อสู้ค่าเงินบาท ต่อสู้ภาวะเงินเฟ้อ ดึงดูดเม็ดเงินจากต่างประเทศ เพื่อป้องกันเม็ดเงินตราต่างประเทศไม่ให้ไหลออก เพราะอัตราดอกเบี้ยสูง ๆ เป็นยักษ์ร้ายแรงและมีประสิทธิภาพมากที่สุดที่จะทำลายภาคการผลิตจริง ภาคธนาคาร และภาคเศรษฐกิจทั้งระบบอย่างเบ็ดเสร็จและสิ้นเชิง

ถ้าคำนวณจากผลประกอบการของธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์ที่ถือได้ว่าเป็นตัวแทนของธุรกิจที่ค่อนข้างดีของทั้งระบบ ที่มีผลประกอบการขาดทุนเกือบหมดในขณะนี้ ถ้าจะให้ทั้งหมดกลับมามีผล

ประกอบการที่มีกำไร มีสุขภาพดี เพียงพอที่ธนาคารจะสามารถอัดฉีดเม็ดเงินใหม่เข้าไปฟื้นเศรษฐกิจได้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของภาคธุรกิจทั้งระบบจะต้องมีอัตราไม่เกิน 8% ต่อปี

5.2 โครงสร้างค่าเงินบาท

เงินบาทจะต้องมีค่าอ่อนกว่าเศรษฐกิจจริง 10% ระบบค่าเงินบาทลอยตัว ถ้าไม่มีการเก็งกำไรของ นักค้าเงิน ค่าเงินบาทจะแข็งและอ่อนตัวตามภาวะเศรษฐกิจจริงของประเทศ แต่ภาครัฐจำเป็นต้องเข้ามายุ่งยั้งที่จะ ต้องเข้ามาดูแล (บริหาร) ค่าเงินบาทให้อ่อนกว่าเศรษฐกิจจริงของประเทศตลอดเวลา ไม่ใช่ปล่อยให้แข็ง กว่าเศรษฐกิจจริง

วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของไทยได้ขยายขนาดความเสียหายและขนาดความรุนแรงไปทั่ว ทั้งภูมิภาคและทั่วโลก จนไม่สามารถทำการแก้ไขให้สามารถฟื้นตัวกลับคืนมาได้ จากการอาศัยด้านการ ส่งออกเพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องอาศัยการพินทุกำลังซื้อภายในประเทศด้วย แต่การส่งออกและพินทุกำลังซื้อ ในประเทศในภาวะที่มีปัญหาหนี้สินต่างประเทศมากอยู่แล้ว จำเป็นต้อง**บริหารค่าเงินบาทให้อ่อนกว่า เศรษฐกิจจริง**ของประเทศควบคู่ไปด้วย เพราะถ้าบริหารให้ค่าเงินบาท**อ่อนกว่าเศรษฐกิจจริง**ได้ การฟื้นตัว ทางเศรษฐกิจของประเทศจะพินทุในทิศทางที่สนับสนุนการผลิตเพื่อการอุปโภค บริโภค ภายในประเทศ และพินทุในทิศทางที่สนับสนุนการผลิตเพื่อการส่งออก แต่ถ้ามีการพินทุทางเศรษฐกิจในภาวะที่ค่า เงินบาท**แข็งกว่าเศรษฐกิจจริง** การพินทุจะพินทุในทิศทางตรงกันข้าม คือการผลิตเพื่อการอุปโภค บริโภค ภายในประเทศจะมีต้นทุนสูงกว่าสินค้าที่มีฐานการผลิตจากต่างประเทศ จะได้เปรียบดุลบัญชีเดินสะพัด น้อยลงจนหมดไปในที่สุด

5.3 เปิดเสรีธนาคาร และสถาบันการเงิน

ธนาคารและสถาบันการเงินจะต้องอนุญาตให้เปิดและแข่งขันได้โดยเสรีและเต็มรูปแบบ ธนาคาร แห่งประเทศไทยต้องปรับบทบาทที่จะยกเลิกการเข้าไปควบคุมกำกับดูแล และกำกับความอยู่รอดของ ระบบธนาคาร และสถาบันการเงิน แต่ให้จัดตั้งสถาบันหรือกองทุนประกันเงินฝากให้เข้ามาดูแลผู้ฝากเงิน รายย่อย โดยคิดเบี้ยประกันแตกต่างกันตามความเข้มแข็งและมาตรฐานของธนาคารและสถาบันการเงิน แต่ละแห่ง และให้ประชาชนผู้ฝากเป็นเงินคนควบคุมกำกับดูแลธนาคารและสถาบันการเงินที่ตัวเองฝากเงิน ไว้ ถ้าผู้ฝากเห็นว่าผู้บริหารของธนาคารและสถาบันการเงินไม่มีคุณธรรม ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่มี ความรู้ความสามารถ ผู้ฝากก็ย่อมจะถอนเงินฝากของตน ธนาคารและสถาบันการเงินก็ไม่สามารถจะ ดำเนินธุรกิจต่อไปได้

โดยวิธีการนี้ ธนาคารและสถาบันการเงินทั้งระบบจะมีมาตรฐานการประกอบการที่ดีขึ้น ๆ ตามลำดับ และเป็นวิธีการกำกับควบคุมดูแลที่ให้ผลมากที่สุด การที่ระบบธนาคารมีการแข่งขันเสรีกันเต็มรูปแบบ จะทำให้ Margin ของธนาคารต่ำลงทั้งระบบ ผู้บริหารของธนาคารและสถาบันการเงิน จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาตัวเอง ลดการรั่วไหลสูญเสีย ตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เลิกจ้างผู้บริหารและบุคลากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ สนใจการพัฒนาบุคลากร ให้ความสำคัญด้านบริการ ในไม่ช้าระบบธนาคารและสถาบันการเงินทั้งระบบจะมีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพที่ทัดเทียมกับธนาคารและสถาบันการเงินของนานาอารยประเทศได้ การขยายธนาคารให้ต่างชาติก็ดี การหาต่างชาติมาเป็นพันธมิตรร่วมทุนก็ดี โดยระบบ ธนาคารยังผูกขาดและมีส่วนต่างของดอกเบี้ย (Margin) ในการดำเนินงานสูงมากอย่างไรในปัจจุบันนี้ แม้จะมีผู้บริหารเป็นชาวต่างชาติทั้งหมด ระบบธนาคารของเราก็ไม่มีโอกาสที่จะมีประสิทธิภาพและความสามารถได้

นอกจากนี้โครงสร้างของการเปิดเสรีธนาคารและสถาบันการเงินที่ดีจะต้องประกอบด้วย ธนาคารและสถาบันการเงินขนาดเล็ก เป็นสถาบันการเงินเฉพาะด้าน และสถาบันการเงินระดับท้องถิ่น เช่น ระดับจังหวัด หรืออำเภอจำนวนมากที่ระดมเงินฝากและปล่อยกู้กับคนในชนบทและท้องถิ่นเท่านั้น เพราะจะมีต้นทุนการดำเนินงานต่ำกว่าระบบธนาคารใหญ่ และมีสาขากระจายไปทั่วประเทศอย่างในปัจจุบัน ประชาชนในชนบทและผู้ประกอบรายเล็ก ๆ ที่กู้เงินลงทุนระดับหมื่น ระดับแสน และส่วนใหญ่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ธนาคารและสถาบันการเงินขนาดใหญ่ตามโครงสร้างปัจจุบันไม่สามารถให้บริการได้ ต้องอาศัยการกู้ยืมนอกระบบที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงมาก

5.4 โครงสร้างภาษีเงินได้นิติบุคคล และเงินได้บุคคลธรรมดา ในอัตราต่ำกว่าเงินได้จากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารหรือในอัตราที่ต่ำกว่าประเทศสิงคโปร์ และฮ่องกง คือไม่เกิน 15% เพื่อ

- 1) เป็นภาระจูงใจผู้ประกอบการและธุรกิจที่ดี มีคุณธรรม มีความสามารถในการทำกำไรได้ สูงจากทั่วโลกมาลงทุนประกอบกิจ และทำมาหากินในภาคการผลิตจริงและเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทย
- 2) ให้ประชาชนและผู้ประกอบการภายในประเทศที่มีความซื่อสัตย์ และเคารพกฎหมายที่ยอมเสียภาษีเต็มโดยไม่หลบเลี่ยง ได้ประโยชน์และมีกำลังใจที่จะทำงาน และทำมาหากินให้มากยิ่งขึ้น
- 3) ลดแรงจูงใจสำหรับผู้ที่จะหลบเลี่ยงภาษีอากรของรัฐ และข้าราชการผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บ ไม่ให้แสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบ

4) เป็นการลดภาระและเป็นการเพิ่มรายได้และอุปสงค์ในการจับจ่ายใช้สอยกับประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้เสียภาษีในภาวะวิกฤติและยากลำบากนี้ เป็นการฟื้นฟูอุปสงค์ที่กำลังหดตัวอย่างหนักให้ทะลุขึ้นโดยเร็วที่สุด (โดยเฉพาะภาษีรายได้บุคคลธรรมดาที่หัก ณ ที่จ่ายทุกเดือน)

โครงสร้างภาษีเงินได้นิติบุคคล และเงินได้บุคคลธรรมดาจะส่งผลดีต่อภาวะเศรษฐกิจและขวัญกำลังใจของประชาชนทั้งประเทศ มีความมั่นใจว่าภายในระยะเวลาไม่ถึง 1 ปี ที่ภาครัฐประกาศโครงสร้างในลักษณะนี้ ภาครัฐจะสามารถ**จัดเก็บภาษีอากรโดยรวมได้เพิ่มขึ้น** จากฐานภาษีและเศรษฐกิจรวมที่ขยายตัวภายในราชอาณาจักร

“หลักสากลทั่วโลก การเก็บภาษีเงินได้ในอัตราที่ต่ำอย่างเหมาะสม จะเก็บภาษีโดยรวมได้มากขึ้นไม่ใช่ลดลง”

5.5 โครงสร้างการจัดเก็บภาษีเพื่อความเป็นธรรมในสังคม

1) รัฐไม่ควรเก็บภาษีทรัพย์สิน หรือภาษีที่ดินในอัตราสูง หรืออัตราก้าวหน้า เพราะจะกระทบกับความรู้สึกของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ที่เป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินและที่ดิน (โดยเฉพาะชนชั้นกลาง) ไม่ว่าจะมากหรือน้อย แต่ได้มาด้วยความวิริยะอุตสาหะในการทำงานและประกอบอาชีพเต็มแรงเต็มใจ หรือหลายสิบกปี โดยเฉพาะทรัพย์สินที่เพื่อการผลิต เช่น ที่ดินทำกินของเกษตรกร อาคารสำนักงาน อาคารโรงงาน เครื่องจักร เครื่องมือ ที่จำเป็นในการทำมาหากินประกอบอาชีพ ถ้ารัฐจัดเก็บภาษีในอัตราสูง ก็เท่ากับไปเพิ่มต้นทุนการผลิต ทำให้สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมที่จำเป็นต้องใช้ปัจจัยทรัพย์สินดังกล่าวมีราคาแพงขึ้น ไปเพิ่มค่าครองชีพของประชาชนผู้อุปโภคบริโภคภายในประเทศ และทำให้สินค้ามีราคาแพงจนไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าในประเทศและคุณภาพเดียวกันจากต่างประเทศ โอกาสการส่งออกจะหดตัว โอกาสที่จะนำเข้าก็จะสูงขึ้น

2) นอกจากนี้ ทรัพย์สินและที่ดินที่เป็นปัจจัยการผลิตมีราคาแพงมาก ๆ ประชาชนและผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังอาจได้มาจากการกู้ยืมเงินจากธนาคาร และสถาบันการเงิน มีภาระหนักมากที่จะต้องจำคืนทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยอยู่แล้ว ในภาวะเศรษฐกิจที่วิกฤติรุนแรงจนไม่มีอำนาจซื้ออย่างที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ประชาชนและผู้ประกอบการที่ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินเหล่านั้น ต้องเดือดร้อนแสนสาหัสอยู่แล้ว มาตรการที่รัฐประกาศในลักษณะนี้ ย่อมได้รับการคัดค้านอย่างรุนแรง

3) ตรงกันข้าม รัฐควรออกมาตรการจูงเงินยกเว้นภาษีอากรกับประชาชนที่ครอบครองทรัพย์สินที่ดินเพื่อการผลิตและการประกอบการเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนจากภาวะ

วิกฤติเป็นเวลา 1-2 ปี ก็จะเป็นการลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนและภาคธุรกิจ (รวมทั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์) ที่กำลังบอบช้ำจากภาวะวิกฤติในขณะนี้

4) ในเวลาเดียวกัน ภาครัฐควรเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของที่ดิน และทรัพย์สินที่ไม่ได้มาจากการทำงานและประกอบอาชีพในอัตราสูง เช่น 30-50%

- เช่น ที่ดินที่มีราคาสูงขึ้นจากการตัดถนนโดยภาครัฐ
- เช่น รายได้ที่ได้จากการเก็งกำไรในตลาดหลักทรัพย์
- เช่น ทรัพย์สินที่ดินที่ได้จากมรดก

เพื่อลดช่องว่างระหว่างคนจนและคนรวย และเพื่อความเป็นธรรมในสังคม

5) ควรเก็บภาษีที่ดินที่เจ้าของทิ้งร้างว่างเปล่า ในอัตราสูง 10-15% ไม่ใช่เพื่อเพิ่มรายได้ของรัฐ แต่เพื่อให้มีการใช้ที่ดินให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ 100% เพราะในความเป็นจริงจะไม่มีผู้ครอบครองที่ดินยอมเสียภาษีสูงขนาดนี้

- ยอมขายให้แก่เกษตรกรไปใช้ทำการเกษตร
- ให้เกษตรกรเช่าทำประโยชน์ในราคาถูกมาก (เพื่อลดภาระภาษี)
- จ้างเกษตรกรมาใช้ประโยชน์ในที่ดิน (เพื่อลดภาระภาษี)
- จัดจ้างคนงานมาปลูกเป็นป่าเศรษฐกิจ หรือสวนผลไม้ ประโยชน์ที่จะได้ก็คือ ต้นทุนการผลิตภาคเกษตรที่ต้องอาศัยที่ดินเป็นค่าใช้จ่ายจะต่ำลง เกษตรจะมีรายได้ดีขึ้น และการแข่งขันกับประเทศคู่แข่งจะดีขึ้น
- การผลิตภาคเกษตรจะสูงขึ้น มีการใช้ประโยชน์ในที่ดินมากขึ้น
- มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นในภาคเกษตรอย่างรวดเร็ว ทำให้อุปสงค์และอำนาจซื้อในประเทศเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจโดยรวมจะมีโอกาสฟื้นตัวได้รวดเร็วขึ้น

6. มาตรการอื่น ๆ ที่อาศัยกลไกของภาครัฐ

มาตรการอื่น ๆ ที่จะต้องแก้ไขโดยอาศัยกลไกของรัฐยังมีอีกมาก แต่ต้องออกมาตรการให้สอดคล้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อให้เศรษฐกิจไทยได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็วและยกขึ้นน้อยที่สุด และฟื้นตัวขึ้นจนเข้มแข็งมั่นคง ยั่งยืน สามารถแข่งขันกับนานาชาติอย่างประเทศได้อย่างมีศักดิ์ศรี